

S E N T I N Ț Ă
ÎN NUMELE LEGII

18

martie

2020

municipiul Orhei

Judecătoria Orhei sediul central

instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

- Veaceslav Caragia

Grefieri

- Irina Buhaniuc, Ana Terenti

cu participarea:

- acuzatorului de stat – Elena Cazacov, procuror în Procuratura Anticorupție;

- inculpatului – Iurie Ciutilev;

- apărătorului inculpatului Iurie Ciutilev – avocatul Gheorghe Șalari (în baza mandatului seria MA nr.1107787 din 12 septembrie 2019);

juducând în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform art. 364¹ CPP, cauza penală de învinuire a inculpatului,

Ciutilev Iurie Alexei, născut la data de *****, domiciliat în *****, moldovean, cu grad de invaliditate de gr. III, căsătorit, fără persoane la întreținere, anterior judecat în 2004 în baza art. 119 CP, cunoaște limba de stat,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, individualizată pe semnele: *„Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”*.

Procedura de citare fiind legal executată.

Cauză judecată conform art. 364¹ Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Procurorul Elena Cazacov s-a pronunțat asupra faptului ca, inculpatul Ciutilev Iurie Alexei, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi de ai stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiîschis, conform prevederilor art. 90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite, pe un termen de probă de 5 ani.

Apărătorul inculpatului Iurie Ciutilev, avocatul Gheorghe Șalari, în ședința de judecată s-a expus asupra faptului ca la aplicarea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de judecată să ia în considerație că acesta se căiește sincer de cele comise, și a solicitat, ca în privința inculpatului Ciutilev Iurie să fie aplicată o pedeapsă minimală, cu suspendarea condiționat a executării pedepsei stabilite, pe un termen de probă de 1 an.

Inculpatul Ciutilev Iurie, în ședința de judecată a susținut poziția avocatului său și a declarat că-i pare rău de cele comise, se căiește tare, mai mult nu se va repeta așa ceva și a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Termenul de examinare a cauzei: 15 noiembrie 2019 – 18 martie 2020.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,-

C O N S T A T Ă :

Ciutilev Iurie Alexei, în perioada lunii octombrie 2017, aflându-se în or. Orhei, s-a întâlnit cu Popovici Elena Vasile, care i-a comunicat despre faptul că la data de 08 august 2017, de către Judecătoria Chișinău, sediu Botanica, fiul ei Popov Maxim, a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 9 ani, pentru comiterea infracțiunilor legate de traficul ilegal de droguri și că la acel moment era deținut în Penitenciarul nr.13, din mun. Chișinău. În cadrul discuțiilor avute, Ciutilev Iurie Alexei, acționând cu intenție directă, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul organelor de drept, a pretins de la Popovici Elena Vasile, mijloace financiare necuantificate la acel moment, în scopul de a determina pe judecătorii din Curtea de Apel Chișinău, care examinau cauza în ordine de apel să adopte o decizie prin care lui Popov Maxim să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate. Pe cale de consecință, la 18 martie 2017, Ciutilev Iurie Alexei, aflându-se în raza or. Orhei, a primit de la Popovici Elena Vasile prima tranșă a mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 500 dolari americani, echivalentul a 8715 lei conform cursului oficial mediu de schimb al BNM, în perioada primirii.

Tot el, Ciutilev Iurie Alexei, acționând în baza aceleiași intenții infracționale, la data de 19 noiembrie 2017, aflându-se în raza or. Orhei, a primit de la Popovici Elena Vasile o doua tranșă a mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 750 euro, echivalentul a 15 562, 5 lei conform cursului oficial de schimb al BNM, la data primirii.

Tot, el, Ciutilev Iurie Alexei, continuându-și acțiunile infracționale, aproximativ la mijlocul luni decembrie 2017, aflându-se în raza or. Orhei, a pretins de la Popovici Elena Vasile o treia tranșă a mijloacele financiare solicitate anterior în sumă de 13 000 euro, însă din motivul lipsei acestor

mijloace financiare a fost denunțat organelor de drept de către Popovici Elena Vasile.

Prin acțiunile sale intenționate Ciutilev Iurie Alexei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) din Codul penal, pe semne:,, *Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

PROCEDURA,

În ședința de judecată, inculpatul Ciutilev Iurie Alexei a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, că recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este imputată și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Avocatul inculpatului, Gheorghe Șalari, de asemenea a pledat pentru examinarea prezentei cauze penale în procedura specială prevăzută de art. 364¹ CPP în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Procurorul în Procuratura Anticorupție, Elena Cazacov, a considerat pasibilă de a fi admisă cererea înaintată de inculpatul Ciutilev Iurie Alexei privind examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Din probele administrate rezultă că faptele inculpatului erau stabilite și erau suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Totodată, rechizitoriul a fost întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod de procedură penală. Întrucât actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțineau careva indicii că în faza de urmărire penală au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece faptele imputate inculpatului au fost just încadrate în conformitate cu dispozițiilor art. 326 al. (1) Cod penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată prin prisma art. 364¹ al. (4) Cod de procedură penală deliberând protocolar a admis cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art.364¹ alin.(4) Cod de procedură penală.

POZIȚIA ACUZATORULUI DE STAT,

În ședința de judecată *acuzatorul de stat, Elena Cazacov* s-a pronunțat asupra faptului ca, inculpatul Ciutilev Iurie Alexei să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art. 90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite, pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

Conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit.b) Cod penal, a confisca de la inculpatul Ciutilev Iurie în contul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumelor de 500 (cinci sute) dolari SUA, ceia ce constituie 8715 (opt mii șapte sute cinsprezece) lei și 750 (șapte sute) euro, ceia ce constituie 15562 (cincisprezece mii cinci sute șizeci și doi), 05 lei, bani rezultați din infracțiune.

Conform prevederilor art. 106 alin. (2) lit.a) Cod penal, a confisca de la inculpatul Ciutilev Iurie în contul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumelor de 13000 (treisprezece mii) euro, ca bani destinați pentru infracțiune.

Corurile delictive – CD-R-ul cu înregistrările convorbirilor a le păstra la materialele cauzei penale.

POZIȚIA PĂRȚII APĂRĂRII,

Apărătorul inculpatului Ciutilev Iurie, avocatul Gheorghe Șalari, în ședința de judecată s-a expus asupra faptului ca la aplicarea măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de judecată să ia în considerație că acesta se căiește sincer de cele comise și a solicitat, ca în privința inculpatului Ciutilev Iurie să fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1(unu) an, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, a-i suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite, pe un termen de probă de 1 (unu) an.

Inculpatul Ciutilev Iurie în ședința de judecată a susținut poziția avocatului său.

ANALIZA PROBELOR,

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Fiind audiat potrivit prevederilor art. 108 Cod procedură penală asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Ciutilev Iurie și-a recunoscut vina integral susținând necondiționat faptele indicate în rechizitoriu. A declarat că, întâmplător s-a întâlnit cu Popovici Elena în or. Orhei și i-a propus să o duc acasă, acesta mi-a povestit că are probleme cu fiul său, el i-a comunicat că poate să o ajute să hotărască întrebarea și că are cunoscuți avocați care poate să hotărască întrebarea. A avut un cunoscut la Chișinău, și i-a spus lui Popovici

Elena că are nevoie de niște bani ca să poată hotărî întrebarea. Ea i-a dat suma de 500 dolari SUA pe 18 martie 2017. El a mers să-l achite pe cunoscutul său care știa că se află la poșta veche în mun. Chișinău. Nu a putut să deie de acest cunoscut, dar banii i-a cheltuit. La data de 19.11.2017 a mai luat de la Popovici Elena suma de 750 euro, cu țelul ca să poată hotărî întrebarea. După aceasta Popovici Elena i-a dat suma 1200 lei pentru consumul de combustibil ca să poată hotărî întrebarea. Până la sfârșit nu a putut să dea de persoana care putea să hotărască întrebarea, banii i-au cheltuit, el am vrut să strângă banii ca să-i deie înapoi lui Popovici Elena. Banii care i-a data Popovici Elena, el i-a solicitat. Alți bani nu i-a cerut și nici nu i-a spus să-i deie, posibil i-a cerut și suma de 13 000 euro, însă nu ține minte concret. Nu a restituit banii înapoi. Pe acel om care putea să hotărască întrebarea nu l-a găsit. Familia și numele nu ține minte, avea o poreclă "Vasea șuher", a fost înregistrat la el în telefon, dar după această chestie a aruncat telefonul și a pierdut numărul de telefon a acestuia. dacă instanța mă v-a considera vinovat, u are de unde să achite amenda, solicită o pedeapsă condiționată. Regretă de cele comise.

Analizând declarațiile inculpatului Ciutelev Iurie, depuse în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că acestea sunt veridice și convingătoare, care confirmă totalmente faptele indicate în rechizitoriu.

Cu toate că inculpatul își recunoaște vina în comiterea infracțiunii incriminate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, și care au fost acceptate necondiționat de către inculpat și partea apărării și anume:

- *Declarațiile martorului Popovici Elena*, care la etapa urmăririi penale a declarat că, fiul ei Popov Maxim, la 08 august 2017, a fost condamnat, de Judecătoria Botanica, la 9 ani, privațiune de libertate pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 din Codul Penal. Aproximativ la sfârșitul lunii octombrie 2017, mergând prin orașul Orhei, lângă ea sa oprit un cunoscut, locuitor al or. Orhei, pe nume Ciutelev Iurie, care i-a propus să o conducă pînă la domiciliu cu automobilul său, ea acceptând. Pe drum, i-a povestit lui Ciutelev Iurie, despre situația fiului său și anume că acesta a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 din Codul penal și că acesta este deținut la Penitenciarul nr.13. În timpul discuțiilor, Ciutelev Iurie, a întrebato dacă nu-i trebuie avocat, la ce ea i-a răspuns că nu are nevoie de atîția avocați. Tot în timpul discuțiilor, Ciutelev Iurie, i-a comunicat că are cunoștințe în cadrul organelor de drept, care pot să hotărască orice întrebare, inclusiv și referitoare la detenția fiului și a mai adăugat, că chiar acum va telefona o persoană, pe cine concret, nu i-a spus și că va trebui să meargă în mun. Chișinău. Astfel, Ciutelev Iurie, tot atunci, din mijlocul de transport a apelat o persoană de gen masculin,

pe cine anume nu cunoaște, căreia i-a comunicat, că trebuie de urgență să se întâlnească și că la moment vine în mun. Chișinău. Ca urmare, pe drum, Ciutelev Iurie, i-a spus să scrie pe o foiță datele fiului și articolul pentru care este condamnat, scriind aceste date, ea i-a transmis foița ultimului. Ajungând, în mun. Chișinău, Ciutelev Iurie, a parcat lângă o clădire adiacentă unui parc, însă unde anume, ea nu poate spune din motiv că nu cunoaște Chișinăul, poate recunoaște clădirea unde a fost adusă, unde din nou a telefonat persoana în cauză căreia i-a comunicat că este pe loc. La fața locului, Ciutelev Iurie, a luat foița și a ieșit singur din mijlocul de transport pentru a discuta, însă cu cine s-a întâlnit, unde și ce a discutat, ea nu a văzut și nu a auzit deoarece acesta, s-a îndepărtat de automobil și l-a pierdut din vedere.

Aproximativ, peste 20 min., Ciutelev Iurie, a revenit în mijlocul de transport și i-a comunicat, *că persoana în cauză a luat datele și că totul va fi bine, că se va ocupa de întrebarea fiului și în final acesta va fi eliberat, însă la moment pentru aceasta este necesară să-i transmită valută străină în sumă de 500 de dolari SUA, iar ulterior vor mai trebui mijloace bănești*, că acolo trebuie de împărțit și de transmis bani pentru toți că așa se face, că nu îi pune toți în buzunar și ca despre discuțiile aceste să nu comunice cu nimeni.

Martorul și-a dat acordul însă din motiv, că nu avea banii pretinși, au plecat în or. Orhei, unde s-a înțeles cu Ciutelev Iurie, că până a doua zi ea va găsi banii și îl va telefona să se întâlnească să-i transmită suma pretinsă. Neavând așa sumă de bani, a împrumutat valută străină în sumă de 500 de dolari SUA, de la o prietenă pe nume, Dicencu Svetlana, însă nu i-a comunicat despre scopul utilizării acestora. A doua zi, l-a telefonat pe Ciutelev Iurie, de la numărul de telefon *****, la numărul *****, căruia i-a comunicat că a acumulat suma respectivă și că dorește să se întâlnească pentru a o transmite. Acesta a venit în apropierea domiciliului ei, unde *i-a transmis suma pretinsă de 500 dolari SUA*. După care, din cuvintele lui Ciutelev Iurie, acesta urma să plece în mun. Chișinău pentru a transmite banii. În aceeași zi, seara, Ciutelev Iurie a venit la ea la domiciliu, unde i-a comunicat, că de cazul fiului ei s-au apucat oameni serioși și că totul va fi bine, numai că vor mai fi necesari bani. Cel din urmă i-a comunicat că o va suna pe parcurs, deoarece banii urmează a fi împărțiți la fiecare, însă cui concret, nu a spus. Aproximativ, la începutul lunii noiembrie 2017, în urma unei înțelegeri prealabile ce a fost fixată, s-a întâlnit cu Ciutelev Iurie, care i-a comunicat că persoana care se ocupă de soluționarea problemei fiului său, *a pretins suma de 750 euro*. Popovici Elena i-a comunicat că are nevoie de timp pentru acumularea sumei date, deoarece nu dispune de așa bani. Astfel, l-a apelat pe fratele ei, Popovici Valerii, care în prezent locuiește în Federația Rusă, pe care l-a rugat să-i remită 1000 euro pentru necesitățile de domiciliu. La 16 noiembrie 2017, prin intermediul serviciului „Western Union”, a primit transferul în ruble rusești, echivalentul a 1 000 euro, *iar ca urmare la 19*

noiembrie 2017, i- a transmis suma pretinsă de 750 euro, lui Ciutelev Iurie. Sustine, că în permanență când se întâlnea cu Ciutelev Iurie, acesta solicita de la ea mijloace bănești pentru a alimenta mijlocul de transport, deoarece el când pleacă la întâlniri cu oamenii din Chișinău, achita bani pentru combustibil, astfel, pe toată perioada cât Ciutelev Iurie se ocupa de hotărârea problemei de detenție a fiului ei, ea i-a achitat acestuia suma totală de 1200 lei. Aproximativ la jumătatea lunii decembrie a anului 2017, Ciutelev Iurie, din nou a venit la ea și a pretins suma de 13 000 euro, comunicându-i că așa e scumpă libertatea fiului său, la ce Popovici Elena i-a răspuns că nu dispune de așa mijloace bănești. La 06 februarie 2018, sub controlul Centrului Național Anticorupție (în continuare - CNA) s-a întâlnit cu Ciutelev Iurie pentru a discuta referitor la cazul feciorului său. În cadrul discuțiilor Popovici Elena l-a întrebat pe Ciutelev Iurie referitor la scopul pentru care i-au fost transmisă valuta străină în sumă de 500 dolari SUA și 750 euro și 1200 lei. Ciutelev Iurie i-a comunicat că a transmis valuta străină unor persoane din mun. Chișinău, posibil polițiști, dar nu poate să afirme deoarece nu i-a văzut, doar din spusele lui Ciutelev (respectiv ultimul a recunoscut că aluat mijloacele bănești pentru a soluționa problema fiului său). Ciutelev Iurie i-a comunicat că nimic nu s-a hotărât și în acel moment Popovici Elena i-a solicitat să-i restituie banii, măcar acei 750 euro, la ce Ciutelev Iurie i-a spus că banii au fost transmiși și deja nu-i poate restitui. Ciutelev Iurie la fel i-a relatat că în vederea soluționării problemei fiului său, calea de acces este deschisă și din nou a solicitat suma inițială de 13000 euro pentru a-l elibera pe fiul lui Popovici Elena, din detenție, iar când va dispune de suma respectivă el îi va face cunoștință cu persoanele care pot să o ajute, după care fiecare a plecat în drumul său. În urma discuției respective, Popovici Elena urma să-i comunice lui Ciutelev Iurie dacă va dispune de bani și ulterior din nou să se întâlnească. La 08 februarie 2018, la fel sub controlul CNA s-a întâlnit cu Ciutelev Iurie pentru a discuta. În cadrul discuțiilor i-a spus că nu dispune de suma de 13000 euro, dar o rudă de a sa care este peste hotare poate să o ajute cu suma de 10000 euro, dar nu mai mult. Atunci Ciutelev Iurie i-a spus că dacă dispune de bani el va merge cu dânsa în mun. Chișinău, unde se vor întâlni cu cunoscuții săi care îl pot ajuta pe fiul ei și iarăși a concretizat că, calea spre ei încă este deschisă, doar să dispună de bani. Ciutelev Iurie iarăși i-a comunicat că dacă dispunea de banii solicitați la momentul când s-a adresat, atunci feciorul ei deja era la libertate. Menționează că urma să meargă cu el în mun. Chișinău (după spusele lui) când avea să dispună de banii necesari, cel puțin 10000 euro despre care i-a comunicat, însă acest lucru nu a avut loc din motiv că nu dispune de așa sume, dar nici nu a mai dorit să discute cu el din motive personale. Concretizează că Ciutelev nu i-a comunicat cine sunt persoanele care pot să o ajute, doar făcând referire în unele discuții că ar fi polițiști, cel puțin așa a înțeles (f.d. 6-9; 54-55);

Aferent declarațiilor inculpatului, cât și ale martorului Popovici Elena,

vina inculpatului Ciutelev Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 al. (1) CP al RM este dovedită pe deplin și prin alte probe administrate în cadrul urmăririi penale, și anume:

- conținutul procesului-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „interceptarea și înregistrarea imaginilor și a întâlnirilor ce au avut loc între Popovici Elena și Ciutelev Iurie”, din 23 martie 2018 și stenograma convorbirilor anexată la proces în cadrul căreia au fost fixate întâlnirile și discuțiile ce au avut loc între Popovici Elena și Ciutelev Iurie fiind înregistrate două fișiere audio-video cu denumirea „FAKJ0940_0602208115821” și „FAKJ0940_08022018125303” și fișierul audio cu denumirea „REC003 t” pe suportul electronic CD-R de model „Omega” (f.d. 44-51).

Astfel, reieșind din probele cercetate și anume declarațiile martorului Popovici Elena, procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „interceptarea și înregistrarea imaginilor și a întâlnirilor ce au avut loc între Popovici Elena și Ciutelev Iurie”, din 23 martie 2018 și stenograma convorbirilor anexată la proces, și însăși declarațiile inculpatului date la faza de urmărire penală, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția lui Ciutelev Iurie este dovedită și confirmată pe deplin, reieșind din probele enumerate supra, care sunt consecutive, coroborează între ele, corespund circumstanțelor și materialelor cauzei penale.

În speță, instanța de judecată reține următoarea situație de fapt: Ciutelev Iurie Alexei, în perioada lunii octombrie 2017, aflându-se în or. Orhei, s-a întâlnit cu Popovici Elena Vasile, care i-a comunicat despre faptul că la data de 08 august 2017, de către Judecătoria Chișinău, sediu Botanica, fiul ei Popov Maxim, a fost condamnat la pedeapsa cu închisoare pe un termen de 9 ani, pentru comiterea infracțiunilor legate de traficul ilegal de droguri și că la acel moment era deținut în Penitenciarul nr.13, din mun. Chișinău. În cadrul discuțiilor avute, Ciutelev Iurie Alexei, acționând cu intenție directă, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul organelor de drept, a pretins de la Popovici Elena Vasile, mijloace financiare necuantificate la acel moment, în scopul de a determina pe judecătorii din Curtea de Apel Chișinău, care examinau cauza în ordine de apel să adopte o decizie prin care lui Popov Maxim să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate. Pe cale de consecință, la 18 martie 2017, Ciutelev Iurie Alexei, aflându-se în raza or. Orhei, a primit de la Popovici Elena Vasile prima tranșă a mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 500 dolari americani, echivalentul a 8715 lei conform cursului oficial mediu de schimb al BNM, în perioada primirii. Tot el, Ciutelev Iurie Alexei, acționând în baza aceleiași intenții infracționale, la data de 19 noiembrie 2017, aflându-se în raza or. Orhei, a primit de la Popovici Elena Vasile o doua tranșă a mijloacele financiare pretinse anterior în sumă de 750 euro, echivalentul a 15 562, 5 lei conform cursului oficial de schimb al BNM,

la data primirii. Tot, el, Ciutilev Iurie Alexei, continuându-și acțiunile infracționale, aproximativ la mijlocul luni decembrie 2017, aflându-se în raza or. Orhei, a pretins de la Popovici Elena Vasile o treia tranșă a mijloacele financiare solicitate anterior în sumă de 13 000 euro, însă din motivul lipsei acestor mijloace financiare a fost denunțat organelor de drept de către Popovici Elena Vasile.

Reieșind din probele cercetate, instanța de judecată reține că, vinovăția inculpatului Ciutilev Iurie, în comiterea faptei incriminate, este demonstrată pe deplin, iar acțiunile acestuia fiind corect în cadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod Penal.

ÎNCADRAREA JURIDICĂ,

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 19 martie 2018, dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Ciutilev Iurie a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.

Analizând probele administrate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată consideră că acțiunile infracționale ale inculpatului Ciutilev Iurie cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de: art. 326 alin. (1) CP al RM, pe semnele „*Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite*”.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod Penal al RM, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod Penal al RM se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă

prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componenta infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod Penal al RM, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. "

Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993” CEDO a statuat că " (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Articolul 326 alin. (1) din Codul penal, stabilește răspunderea penală pentru pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Potrivit doctrinei penale obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 326 Cod penal, îl formează relațiile sociale care reglementează buna funcționare a serviciilor publice a căroră desfășurare normală implică combaterea și reprimarea faptelor acelor persoane care, speculând influența lor pe lângă un funcționar, creează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lasând să se creadă ca aceștia ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

În ce privește latura obiectivă a acestei infracțiuni, se realizează prin primirea ori pretinderea unor sume de bani, bunuri sau alte avantaje, de daruri transmise direct sau indirect cu scopul determinării unui funcționar să îndeplinească ori să nu îndeplinească un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Subiect al traficului de influență poate fi orice persoană responsabilă, care a atins vârsta de 16 ani. Dacă fapta este săvârșită de un funcționar care are atribuții în legătură cu actul pe care urmează să-l îndeplinească funcționarul de a cărui favoare se prevalează, exista un concurs de infracțiuni de corupere

pasivă și trafic de influență dacă faptuitorul ar asigura persoana ca va beneficia și de serviciile care intra în competența sa.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal a RM, include vinovăția faptuitorului sub forma de intenție directă, adică faptuitorul își dă seama și vrea să trafice influența sa reală sau presupusă asupra unui funcționar, prevăzând și dorind urmarea faptei. Făptuitorul determină funcționarul să facă sau să nu facă, să obțină sau să întârzie un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu, însă nu este necesar ca acest scop să fie realizat, fiind suficient ca faptuitorul să-l fi urmărit sau acceptat la momentul primirii sau pretinderii unui bun sau avantaj.

Audiind participanții la proces, cercetând probele prezentate din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, reieșind din limitele învinuirii înaintate, instanța de judecată consideră că toate semnele obiective și subiective ale componenței de infracțiune prevăzută la art. 326 alin.(1) din Codul penal, sunt întrunite, și călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate și în limita unei proceduri legale, instanța de judecată consideră, vinovăția inculpatului Ciutilev Iurie, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, ca fiind dovedită, în afară de orice dubiu rezonabil.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului Ciutilev Iurie, în speță nu au fost stabilite. Prin urmare, inculpatul Ciutilev Iurie, urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) din Codul penal.

PEDEAPSA INDIVIDUALIZATĂ,

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată în conformitate cu art.7, 75 din Codul penal, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, de caracterul și gradul pericolului social deosebit al infracțiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale familiei acestuia, de acțiunile inculpatului în timpul comiterii faptei, cât și după aceasta, precum și de impactul faptei prejudiciabile asupra victimei.

Potrivit art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

În conformitate cu art. 326 alin.(1) din Codul penal pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să

întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, se pedepsește cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

În continuare notăm că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod Penal al RM se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Astfel, notăm că pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere între ele, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a CP.

Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedepsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Se cere a fi precizat că, la solicitarea inculpatului, cauza penală a fost examinată prin prisma prevederilor art. 364¹ din Codul penal, în baza probelor

administrare la urmărirea penală, iar fiind aplicabilă în mod imperativ regula instituită la alin.(8) din norma de drept citată supra, care prevede expres că, Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă. Dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață, se aplică pedeapsa închisorii de 30 de ani.

Prin urmare, în baza regulii instituite de art. 364¹ din Codul de procedură penală, pedeapsa care poate a fi aplicată lui Ciutelev Iurie pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 326 alin. (1) din Codul penal, se încadrează în următoarele limite: amenda de la 1500 unități convenționale până la 2250 unități convenționale, sau cu închisoare de la 3 (trei) luni de până la 3 (trei) ani și 4 (patru) luni.

Conform art. 75 alin. (2) din Codul penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, conducându-se de scopurile pedepsei penale, consfințite de art. 61 alin.(2) Cod penal, luând în considerare prevederile art. art. 70 alin. (2) din Codul penal, reieșind din personalitatea inculpatului Ciutelev Iurie care se căiește sincer, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, că anterior a fost condamnată pentru infracțiuni intenționate, nefăcând concluziile necesare despre necesitatea corectării, reieșind din caracterul infracțiunii imputate, care potrivit prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, este mai puțin gravă, instanța consideră că, în privința inculpatului Ciutelev Iurie, pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii imputate, este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de închisoare în limita prevăzută de legea penală, considerând că, doar prin aplicarea acestei pedepsei, se va atinge scopul pedepsei penale.

Necesitatea aplicării unei pedepse privative de libertate, instanța o motivează prin gradul de pericol social, natura acțiunilor, condițiile și împrejurările săvârșirii faptei, precum și de faptul că, inculpatului Ciutelev Iurie, a mai fost anterior tras la răspundere penală pentru infracțiuni similare, a fost condamnat pentru faptele sale, însă nu a mers pe calea autocorectării comportamentului său, nu s-a angajat în câmpul muncii, dar a continuat de a duce un mod parazitar de viață și a continuat activitatea sa, practicând activitatea infracțională, astfel, instanța concluzionează faptul că, inculpatul nu a conștientizat pericolul social al faptelor imputate.

Având în vedere, cele expuse, în condițiile art. 364¹ alin. (8) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră, necesar, de a aplica față de inculpatului Ciutelev Iurie, în baza art. 326 alin.(1) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (ani).

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea duratei pedepsei, în cazul aplicării închisorii, continuă operațiunea de individualizare, în aspectul executării pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate făptuitorului pe un termen de probă, adică de încercare.

În acord cu art.72 alin. (1) CP RM, pedeapsa cu închisoare se execută în următoarele penitenciare: a) de tip deschis; b) de tip semiînchis; c) de tip închis. În corespundere cu alin.(3) al aceluiași articol, „în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.”.

Din perspectiva acestui text de lege, instanța de judecată conchide că inculpatul, potrivit art.72 alin.(3) Cod penal, urmează a fi executată pedeapsa cu închisoarea în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) și (6) Cod penal dacă, (1) Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicînd condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțămîntul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism,

narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c¹) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanță; f) să participe la programe probaționale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Instanța de judecată accentuează că aplicarea prevederilor art. 90 CP – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia. Instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În speță, având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, ținând cont de prevederile art.75-78 din Codul penal, instanța de judecată conchide că, este posibilă suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului Ciutelev Iurie, pe o perioadă de probațiune de 4 (patru) ani, cu acordarea posibilității acesteia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i-a fost acordată, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a vinovatului și a plasării acestuia în mediul penitenciar. În aceeași ordine de idei, instanța de judecată reiterează că durata perioadei de probațiune și situația în care aceasta îl va pune pe condamnat, care va fi obligat permanent să-și adapteze comportamentul la obligațiile impuse de către instanță, poate fi asimilată unei pedepse, iar prin urmare reeducarea condamnatului va fi mai efectivă, iar scopul prevenției speciale și inclusiv al celei generale va fi atins și în condițiile descrise anterior.

Totodată, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) din Codul penal, consideră necesar și util ca în cazul dat, față de inculpatului Ciutelev Iurie, să fie stabilită obligațiunea ca, în perioada de probațiune să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat și să participe la programe probaționale.

Instanța de judecată, potrivit prevederilor art. 90 alin. (9)-(11) Cod penal informează condamnatul că în cazul în care el, în decursul perioadei de probațiune, va încălca în mod sistematic obligațiile stabilite sau ordinea publică, fiind supus răspunderii contravenționale, instanța de judecată, la propunerea organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei, poate pronunța o încheiere cu

privire la anularea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și va trimite condamnatul pentru a executa pedeapsa stabilită.

MĂSURA PREVENTIVĂ

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Cu referire la prevederile normelor pre citate, instanța de judecată reține că, în privința inculpatului Ciutilev Iurie nu a fost aplicată careva măsură preventivă.

Tot odată potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsurile preventive ... *pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.*

Reieșind din faptul că, instanța de judecată, a adoptat soluția aplicării lui Ciutilev Iurie a pedepsei nonprivativă de liberate, instanța de judecată, consideră inoportun, ca față de inculpatul Ciutilev Iurie, să fie aplicată o măsură preventivă.

CORPURI DELICTE

Cu referire la prevederile art.385 alin. (1) pct. 13. art. 397 alin.(3) și art.162 alin.(1) pct.5) din CPP al RM, ținând cont de conținutul ordonanței de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penala din 25.03.2018, (f.d. 56) la materialele cauzei a fost anexat in calitate de corpuri delictive discul de model CD-R „omega” cu înregistrările convorbirilor între Ciutilev Iurie și Popovici Elena.

Intrucat la materialele cauzei nu sunt probe care sa demonstreze ca corpul delict sus-indicat ar prezenta o valoare economica sau ca ar putea fi utilizat intr-un scop legal, instanfa de judecata considera necesar de a-l lasa spre pastrare la cauza penala pe tot termenul de pastrare a acesteia.

CHELTUIELI JUDICIARE

Potrivit prevederilor art. 227 CPP (1) Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

Conform prevederilor art. 229 alin. (2) Codul de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și

apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) pct. 14) Codul de procedură penală la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Instanța reține că potrivit materialelor cauzei penale și a anexei la rechizitoriu, în cauza penală examinată cheltuieli de judecată nu au fost stabilite.

ACȚIUNEA CIVILĂ

Potrivit materialelor cauzei penale și a anexei la rechizitoriu, în cauza penală examinată, acțiune civilă nu a fost înaintată.

APRECIEREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ REFERITOR LA SOLICITAREA ACUZATORULUI DE STAT PRIVIND CONFISCAREA SPECIALĂ

Dispoziția art. 160 alin. (1) și (2) lit. a) Cod penal prevede că confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloare acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare), utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.

În prezenta speță se constată, că Ciutilev Iurie, a acceptat și primit sumele de 500 dolari SUA și 750 euro, susținând că are influență asupra persoanelor publice din cadrul organelor de drept.

Reieșind din cele constatate referitor la sumele de bani transmise și primite de inculpatul Ciutilev Iurie, având în vedere faptul că bancnotele nominalizate au fost utilizate în calitate de bunuri destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni și că acestea au fost transmise și primite de Ciutilev Iurie, instanța de judecată ajunge la concluzia de a confisca de la inculpatul Ciutilev Iurie în contul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumelor de 500 dolari SUA, ceia ce constituie 8715 lei și 750 euro, ceia ce constituie 15 562,5 lei, bani rezultați din infracțiune.

Referitor la solicitarea acuzatorului de stat solicită în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, privind confiscarea de la inculpatul Ciutilev Iurie mijloacele banesti in suma de 13000 (treisprezece mii) euro care au fost destinate comiterii infractiunii, instanța se va expune în felul următor:

Analizând argumentele acuzatorului de stat în acest sens, instanța de judecată consideră necesar de a respinge solicitarea procurorului referitor la confiscarea de la inculpatul Ciutilev Iurie mijloacele banesti in suma de 13 000 (treisprezece mii) euro, or nici la etapa urmaririi penale si nici la faza judecarii cauzei, sumele respective de bani nu au fost recunoscute in calitate de corpuri

delicte, precum și asupra acestor sume de bani nu a fost aplicat sechestru în scopul confiscării speciale.

În acest sens se reține prevederile pct. 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova, privind practica aplicării de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale referitoare la confiscarea averii nr. 40 din 27.12.1999, prin care este stipulat faptul că bunurile inculpatului care au fost destinate sau folosite la săvârșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune sînt circumstanțe care se referă la faptul infracțiunii și care influențează asupra gradului și caracterului răspunderii inculpatului și urmează a fi dovedite în conformitate cu prevederile art. 52 Cod de procedura penală în procesul penal prin probe menționate la art. 55 Cod de procedura penală. Aceste probe urmează să-i fie aduse la cunoștință inculpatului în ordinea prevăzută de Codul de procedura penală astfel ca el să-și poată pregăti apărarea privitor la acestea, deoarece în baza lor el poate fi deposedat de anumite bunuri.

În contextul celor expuse, pot fi supuse confiscării speciale bunuri concrete, care fie că au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive, fie bunurile, asupra cărora a fost aplicat sechestru în scopul confiscării speciale (în ambele cazuri la faza de urmarire penală), or, doar în asemenea situații, inculpatului îi poate fi asigurat dreptul de a se apăra și de a se pregăti de apărare privitor la eventuala confiscare specială a bunurilor sale.

La caz, instanța de judecată reține că prentinderea sumei de 13 000 (treisprezece mii) euro, s-a consumat ca infracțiune, însă acțiunea de pretindere reprezintă însuși latura obiectivă a infracțiunii, însă suma de 13 000 (treisprezece mii) euro nu a servit la săvârșirea faptei penale, nu a rezultat din săvârșirea acesteia, pe motiv că nici nu a fost transmisă sau ridicată.

În conformitate cu prevederile art. 7, 67, 75-77 și 326 alin. (1) din Codul penal, art. 341, 364¹, 384, 385, 389, 392-395 din Codul de procedură penală, instanța de judecată, -

HOTĂRĂȘTE:

Ciutilev Iurie Alexei, se recunoaște vinovat și se condamnă de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul penal, și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, se stabilește acestuia pedeapsa, sub formă de închisoare pe un termen de **2 (doi) ani**, care, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi executată în penitenciar de tip semînchis.

Potrivit prevederilor art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei cu închisoarea, stabilită lui Ciutilev Iurie Alexei, prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune, de **4 (patru) ani**, și nu va fi executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă

infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit. a) și f) din Codul penal, în perioada de probațiune, Ciutilev Iurie Alexei, se obligă:

- să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent;
- să participe la programe probaționale.

În temeiul art. 261 Cod de Executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei, inclusiv respectarea stricteții stabilite de instanța de judecată pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul lui Ciutilev Iurie Alexei.

Corurile delictelor – CD-R-ul cu înregistrările convorbirilor a le păstra la materialele cauzei penale pe tot termenul ei de păstrare.

Se dispune confiscarea, de la inculpatul Ciutilev Iurie în contul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumelor de 500 (cinci sute) dolari SUA, ceia ce constituie 8 715 (opt mii șapte sute cincisprezece) lei și 750 (șaptesute cincizeci euro, ceia ce constituie 15 562,5 (cincispreze mii cinci sute șaiszeci și doi) lei și 50 bani, bani rezultați din infracțiune.

Se respinge ca fiind neîntemeiată solicitarea procurorului de a fi confiscat de la inculpatul Ciutilev Iurie în contul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumelor de 13000 (treisprezece mii) euro, ca bani destinați pentru infracțiune.

Sentința integral pronunțată, în ședință publică la data de 18 martie 2020.

Sentința este cu drept de apel, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Președintele ședinței, judecător
Caragia

Veaceslav